

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin, pe an Lei 8
 » » » 6 luni » 3 | Un număr. 15 bani
 Pentru anunțurile 1 leu linia. Mica publicitate 5 bani cuvântul
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

Comitetul de Redacție:

Ion Kalinderu

P. Gărdoviceanu
 S. Coșbuc
 J. Otescu
 P. Dulfu

Colonel P. V. Năsturel
 S. Adamescu
 V. S. Moga
 N. Nicolaescu
 Gr. Teodossiu

Const. C. Popovici-Zăscă.

SUMARUL: *V. Alexandri*, Noptea Stintului Andrei. — *Căpitan S. Leonte*, Două Plevne. — *G. Coșbuc*, Cum au ajuns omenii la serierea de astăzi. — *I. Pătrășcoiu*, Băncile populare germane. — *V. S. Moga*, Sădirea pomilor roditori. — *Ip. Strămbulosc*, Muzeul de artă națională. — *Florea Dumitrescu*, O propunere patriotică. — *I. Kalinderu*, O încercare de aclimatisare a castanului alimentar (circulară). — *C. Popescu*, O pildă bună. — Informațiuni. — *N. Rădulescu-Niger*, Teatrul sătesc (Pecatele lui Gânju). — De pe Domeniul Cornei. — Scrisori către redacție. — Apel. — Bibliografie. — Mulțumiri. — Sfaturi. — Proverbe. — Poșta administrației.

Ilustrațiuni: Castelul Peleş (vederea despre răsărit). — Camera turcăscă din Castelul Peleş. — Sala de biliard din Castelul Peleş.

„Drogueria Universală” Toma Brătulescu.

Bucuresti, Calea Griviței, No. 145, (lângă gara de Nord).

În tot-deauna, fiind asortată în abundență, recomandă: substanțe alimentare pentru nutrițiunea copiilor, tapioka, cacao, făina Nestlé; articole pentru menajiu, vanilie, parfumuri și săpunuri fine franceze, ruse și engleze, loțiuni igienice contra mătreței și căderei părului. Capilarine, tincturi pentru colorarea părului, perii, ape și paste dentifrice, Odol, pudre. goldcreme, cosmetice și alte articole pentru tualetă aduse din Paris, fabricile cele mai renumite, și din Berlin. Substanțe și produse chimice medicinale, tehnice și industriale. Plante, rădăcini, flori și semințe pentru ciaiuri (colecțiunea Kneip), precum și diferite preparate farmaceutice române și străine, ca: balsamuri, gudrone, siropuri și vinuri medicinale, capsule cu uleiuri esențiale. etc. Ape minerale prospete și săruri pentru băi, precum: sare de Băltătesci, de Karlsbad, săruri de pucioasă, sare de mare, etc. Extract de oțet pentru conserve alimentare, arome și esențe pentru limonade, dulcețe și liqueururi, culori vegetale, uleiuri și esențe din fructe pentru Cofetari Culori și accesorii pentru pictură, uleiuri fierte, lacuri, glicerină, lanolină, vasilină și benzină, etc. Deposit de uleiuri și esențe vegetale și minerale pentru usul medicinal, tehnic și industrial. Chimicale, ustensile și accesorii pentru Electricitate și Fotografie. Articole de sticlă și porcelan, accesorii și ustensile pentru Farmacii, Institute de Fizică și Laboratorii chimice, pentru Institute de Bacteriologie și Vaccinogene, etc. Complect asortiment de Biberone și Irigatoare solide, articole de gumă, pânze de cauciuc, Bannage, cercuri herniare, Pansamente și Instrumente chirurgicale, Barometre și Thermometre maximele, aparate pentru inhalatie, articole pentru obstetrică, etc. Insecticide și desinfectante puternice, precum: prafuri Zakerlin, acid boric, cupru sulfuric, Formalină, creolină, camphor și naftalină. Și această Droguerie, fiind înzestrată cu un laborator chimic sistematic, se oferă a face cercetări asupra urinei și a efectua analize asupra băturilor și alimentelor sub direcțiunea unui Chimist și a d-lui Farmacist Toma Brătulescu.

26—11.

MICA PUBLICITATE

Cu 5 bani cuvîntul, iar pentru anunțurile cu un număr mai mare de cuvinte, de la 50 în sus, prețul pentru fie-care cuvînt este numai de 4 bani.

Jn atelierul domnișoarei Rucsandra Leonte, din *Strada Belvedere No. 7*, se croește și se confecționează rochii elegante, cu prețuri moderate.

Nu întrebuițeză la lucru de căt românce și maestra muncesca mult pentru a desvoltă dragostea de meserie în popor. Recomandăm cu căldură, cetitōrelor nōstre, atelierul de croitorie al d-rei Leonte.

Luminări de cēră curată de albine, se pot găsi la preotul I. Apostolēnu, Vălenii-de-Munte Prahova. Să se cēră catalog-preț-curent. Rog persoanele carī se ocupă cu albinăritul și aū cēră de vinđare, să-mi trimită probe și prețul fix-loco, contra-ramburs. Pr. I. Apostolēnu.

26—9.

DE VINĐARE

Moșia Obedinu Comarnicu

10 klm. departe de Craiova. 664 pogōne; din care 500 pădure tînēră, 140 arabile, 24 liveđi, bălți, zăvoiū, Ecarete noi de zid. 200 lei pogo nul; se pōte plăti chiar în 10 ani cu procente, depunēndu-se jumētate înainte. Doritorii se vor adresă d-lui inginer Theodor Chivulescu, Craiova, str. Regina Elisabeta 18.

26—17.

Nóptea Sfíntului Andreiú

Sgomot trist în câmp răsună !
Vin strigoii, se adună
Părăsind a lor sicrii,
Voi, creștinelor popóre
Faceți cruci mintuitoře,
Căci e nóptea 'ngrozítóře,
Nóptea Sfíntului Andreiú !

Víntul suflă cu turbare !
A picat stejarul mare,
Cerule s'a întunecat!
Luna saltă 'ngălbínită,
Printre nouri rătăcítă,
Ca o luntre părăsítă
Pe-un ocean turbat.

Bufnele posomoríte
In a lor cuiburi trezíte,
Tipă cu glas amorțít.
Lupii urlă împreună
Cu ochi roși țintíți la lună,
Câmpul geme, codrul sună,
Satan pe deal s'a ivít.

Iată-! Iată Satan vine,
Răsbaténd prin verđi lumíne,
Pe-un fulger schinteitor
Umbre, stafii despletíte,
Cucuveici, Iele sburlíte,
Și Rusaliile pocíte
Il urméză ca un nor !

Sus pe turnul fără cruce
Duhul réu sbierând se duce
Și tot turnul s'a clintít !
Mieđul nóptii 'n aer trece
Și lovind arama rece,
Óre negre doué-spre-đece
Bate 'n clopotul dogít.

Strigoimea se 'ndesese
Hora mare invírtesce
Lângă turnul creștinesc.
Iar pe lângă alba lună
Nouri vineși se adună,
Se 'mpletesc într'o cunună
Și 'mprejuru-í se 'nvírtesc.

Voi, cu suflete curate,
Cu credinți nestrămutate.
Ómení buní, femeí, copii!
Voi, creștinilor popóre,
Faceți cruci mintuitoře,
Căci e nóptea 'ngrozítóře,
Nómptea Sfíntului Andreiú !

Acum íată pe mormínturi,
Clătínați, bátuți de vínturi
Toți strigoii s'aú lásat.
Așeđați într'un rínd mare,
Adínceiți în intristare,
Pe sicriu-și fie-care
Ósele și-a rezímat.

Unul díce : «Eú în viața
Cu o mână îndrăznéță
Multe drepturi am rápit !
Rápit-am pâinea de hrană
Unei gingáșe orfană
Ce pierdută și orfană
In miserie a pierít!»

Altul díce : «Eú în lume
Am avut putere, nume,
Căci am fost stăpínitor !
Dar în órba-mí lăcomie
Pentru o sécă avuție,
Am împins în grea urgie
Pe sérmanul meú popor!»

Altul díce : «Eú în țară
Fost-am o cumplítă fiară
Plínă de amar venin !
Impotriva țării mele
Fáptuit-am multe rele,
Și-am legat-o 'n lanțuri grele
Și-am vindut-o la strein!»

«Foc și ură 'n vecínicie
Pe voi cadă, pe voi fie!»
Strigă-atunci un glas ceresc.
Și pe loc cad în mornvinte
Păcátóșele osáminte.
Iar pe zidurile sfínte
Trece-un foc Dumneđeesc !

V. Alexandri.

DOUĂ PLEVNE

oî, 28 Noemvrie, s'aũ împlinit 25 de ani de când oștirea Română, având în capul ei pe M. S. Regele Carol I-iũ, Prinț pe atunci, a dovedit Europei și lumei întregi, că virtuțile ostășesci și dragostea de țară a poporului Român, aũ fost tot așa de frumoșe ca și pe vremurile lui Ștefan și Mihaiũ.

Un sfert de veac a trecut, de când 10.000 de oșteni, flórea țării, aũ cădũt jertfă pe altarul patriei, pentru a-i pune pe frunte cununa neatárnării.

Un înspăimintător botez de sânge, primit'a în acea ȕi oștirea Română, pentru ca cu sânge să se pótă scrie în cartea neamurilor, că poporul Român, nici un drept n'a putut să căștigel, fără jertfa sângelui vitejilor sêi fiĩ.

Aũ plâns vėduvele căđușilor pe cãmpul de onóre, aũ plâns feciorii lor, și cernitã a fost întrėga țară, pentru acei «puĩ de lei», cari nu s'aũ dat un moment înapoi în fața plóei de plumb și de ghiulele, pentru a smulge izbãnda în potriva vrãjmașilor.

Cădũt-aũ acei viteji oșteni ai țării nóstre, pentru a ne da nouė urmașilor dovadă și pildã de chipul cum trebuie să ne facem datoria către Patrie; căci ei, cucerind Plevna din mânil lui Osman Pașa, acea ucigėtóre cetate a Semi-lunei, care a ținut sub zidurile ei vreme de luni, oștirile Românesci și Rusesci, a cucerit pe vecie cea mai frumoșã paginã din Istoria țării, și cea mai frumoșã chezășie a respectului neamurilor, cari de la olaltã s'aũ grăbit a ne recunósce ca popor liber, neatárnat și viteaz.

Dar gurile vitejilor căđuși în rėsboiul pentru neatárnare, o vorbã mare ne-a lăsat: «Plevna, cea de foc, Plevna cea mare, am luat-o noi», rėmãne ca voi, urmașii noștri, să luați cea-laltã Plevnã, «Plevna din nãutru».

Dar ce însemnėzã óre acea Plevnã, ȕisã din nãutru?

Acea Plevnã însemnėzã: Sã muncim toți muncã drėptã și cinstitã pentru a face țării nóstre:

1. O temelie sãnãtósã, prin aducerea sãtėnului nostru în bunã stare, ca el să trăiascã cumpėtat, să scie munci

bine și cu socotelă mănosul nostru pământ, ca el să-l facă bogat, precum bogat este săténul din țările apusului, care dintr'un pământ slab de tot, scóte bogăție mai mare ca dintr'al nostru.

Să facă din săténul nostru, bun gospodar al stărei sale, bun tată de copii, bun ascultător de lege și de cele ale stăpânirii.

Să facă din săténul nostru, o putere de sănătate și voință, ca el să se lepede de relele obiceiuri și să se dedeă cu trupul și cu sufletul, numai la muncă și la fapte bune.

2. **Un zid sănătos deasupra temeliei**, prin aducerea în bună stare a orășanului nostru, ca el să nu-și înstrăineze nici inima nici portul față de tulpină, și să fie tot așa de tare ca și temelia pe care el stă aședat, cu un cuvânt:

Să se lepede de risipă, de lux și de spoială, și de tóte apucăturile deșarte de cari este coprins, și în sfârșit să muncescă într'una, pentru a deveni un adevărat did de apărare al tuturilor nevoilor vieței, și a fi bine legat de temelia sa.

Să se pună orășanul pe muncă și să se învețe a crede, că cea mai mare cinste și cea mai mare virtute, este a munci pe orî-ce cale cinstită. Să prindă munca productivă din tóte părțile: de la atelierul fumegând al nicovalei, până la gingașul meșteșug al ceasornicarului, tóte la o laltă sunt cinstite. frumoșe și aducătoare de ușurare în traiul pămîntesc.

3. **Un acoperiș sănătos al clădirii**, care închipuind stăpânirea cu tóte ale ei grade de orânduială să ne dea:

Intocmiri și aședeminte sănătóse.

Legi de ocârmuire drepte, înțelepte și de o potrivă impuse tuturor.

Așederi economice chibzuite, căutând a nu cheltui tot ce ia de la poporul seú, ci să mai pue ceva de o parte, pentru ani rói.

Școli, în cari poporul să învețe carte și prin cari copilul să devină bun cetățean și bun patriot și biserici cari să ne facă suflete mari și inimi curate.

Justiție adevărată, să facă pace și dreptate între împricinați și cu iuțelă să pue cele de regulă la cale bună, spre a nu ține o lume întrégă luni de zile pe drumuri în cheltueli și necazuri; iar pe cei căduți în păcat de lege și fapături rele, de asemenea cu iuțelă să le adune doveđile, și să dea pe invinuiți la locul lor de pocăință.

Să ne învețe școlă și biserica, nu numai datoriile către noi, dar mai ales datoriile și iubirea către aproapele nostru, să scim a prețui aceste virtuți mari și frumoase; și ori când în viața noastră, din puținul nostru, să ne grăbim tot-deauna a astâmpără foamea celor în lipsă și a mângâia pe cei amărâți și îndurerăți.

Tote aceste întocmiri ale aședemintelor țării, să fie date pe mâini sănătoase, căci alt-fel nu se ajunge scopul, dacă cei chemați să ducă Statul, nu sunt destoinici la trebă. Decî o bună școlă a felului de a forma pe cetățenii chemați la trebile Statului se impune mai nainte de orice.

Acestea dar, formeză a doua și tot așa de mare Plevnă.

Au trecut 25 ani, de când am cucerit Plevna cea mare, cea de afară. Cucerit'am ore și pe cea dinăuntru?

Ușor se răspunde că:

Am făcut mult, mult de tot, am făcut atâta de mult, că altor popore le-au trebuit vécuri să facă ceea-ce am făcut noi, în 25 ani; dar tot mai avem de făcut. Și nu trebuie să ne odihnim mai nainte d'a isprăvi tot programul nostru de muncă, căci alt-fel lesne putem pierde ce am câștigat, precum soldații marelui Anibal, au pierdut totul, când, ametiți de laurii izbândelor cucerite contra celui mai mare popor al lumii, s'au aruncat în chefuri și desfătări, în lagărele de la Capua (1).

Căpitan S. Leonte.

Adevărata moștenire

Antipatru, prefectul Macedoniei, vrînd să corupă pe Focion, generalul Atenianilor, i-a trimis o sumă mare de bani. Acesta n'a primit-o. Opresce-o încaî pentru fiul tîu, i-a dis trimisul. Nu, i-a răspuns Focion. Dacă fiul meu va sci să-și cumpeteze viața și moravurile după cum l'am povățuit, îi e destul lui moștenirea acésta, iar de va fi desfrînat, nici o sumă de bani nu-i va ajunge.

(1) Memorabila cetate în ruine, la 4 kilometri de Capua (Italia), în care armata lui Anibal, a fost sfărămată de armatele Romane, după ce dînsul câștigase bătălia de la Cannes, anul 216 I. Cr.

Cum aū ajuns 6meniŃ la scrierea de astăđi.

ea mai veche scris6re pe care o cun6scem pănă astăđi, o aū Chinezii. Scris6rea lor e f6rte anevoiosă. După cum s'arată, literele lor sunt chipuri de lucruri, deci literele s'aū născut, ca și la Egipteni, din hieroglife. Când aveau să scrie corb, desenaū un corb; aveau să scrie mână, închipuiaū o mână. Lu-crul pănă la un loc e ușor și limpede, când ai să scrii cu-vinte care arată lucruri concrete; dar când ai să scrii cu-vinte care arată abstracțiuni, greutatea e mare. Cum să scrii, adecă prin ce chip, vorbe ca durere, ascuns, aici, târđiū, către? Chinezii și-aū găsit pentru acest fel de cuvinte semne anumite, pe cari nu le p6te ceti ori-cine, ci numai cel ce le învață.

Scrierea de ađi a Chinezilor nu este însă cu chipuri. Din-tr'un chip anumit a ieșit un semn, o scurtare 6re-cum a chi-pului. De pildă, din chipul calului a ieșit un semn care sēmănă cu o c6mă, din chipul întreg al boului s'aū luat numai c6rnele. Și așa s'aū născut 6re-cum nisce litere. Greutatea cea mare, acum, a scrierii chineze e de douē feluri. Întăiū, că fie-care vorbă își are semnul sēū deosebit, care nu mai arată chipul lucrului, dar e născut dintr'acest chip. Așă dar fie-care vorbă își are semnul sēū, și fie-care semn arată altă vorbă. Prin urmare câte vorbe sunt în limbă, atâtea semne sunt, atâtea litere. Usul de t6te đilele are cam 4—5 mii de litere, dar de t6te sunt peste o sută de mii de litere în scrie-rea chineză. Poți deci să înveți o viață întrégă, și tot să nu cunosci t6te literele chinezesci. A doua greutate este că o vorbă p6te să aibă mai multe înțelesuri, cum se întâmplă în t6te limbile, iar acest lucru în chinezesce e f6rte des. așă că o vorbă p6te avē pănă la 25 de înțelesuri. Însă pentru aceeași vorbă e un singur semn — *ling* e și aleg, și frunză, și stăpân, și bae, și dincolo, și eram etc. — cum poți deci să scii că acest semn, care se cetesce *ling*, însemnăză alerg și nu frunză, ori bae, etc.? Când vorbește, chinezul nu face confuzie între înțelesuri, căci el vorbește cāntând, și după cum accentuēză și intonēză cuvintul, cunoscē adevēratul în-țeles al lui. În scriere însă s'ajută dând semnului fel de fel de alte semne mititele, puse când de-asupra lui, când de desupt, când pe margini, în t6te chipurile, ca accente, co-đițe, cercei, c6rne, cārlige, sāgeți și câte altele, așă că sem-nul cel de baștină e împoțonat pe de t6te părșile.

Chinezii scriū de sus în jos, în linie verticală, așă că rîn-durile scrierii se par stîlpī. Nici un semn nu sēmănă cu al-tul și mulțimea pod6belor lor te zăpăcesce.

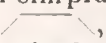
Vechimea scrierii lor și bogăția literaturii îi împiedică să

schimbe acest sistem de-a scrie. S'a făcut și la ei vorbă, să scrie ca Europeanii cu câte-vă litere, dar cum sunt foarte conservatori întru păstrarea lucrurilor din părinți, nu s'au învoit. E adevărat, că de-ar lua scrierea simplă cu litere care arată sunete, nimeni nu s'ar ocupa cu cărțile lor scrise mai înainte — și au cărți mai multe decât ori-care neam de pe pământ, și în ele religia și dreptul și istoria lor, de peste 6.000 de ani — iar asta ar fi o pierdere mare pentru ei. Japonezi, care au o literatură mai tină și sunt și mai primitivi de lucruri nouă, au lepădat semnele chineze și și-au făcut un alfabet de 47 litere, numit i-ro-fa, căci aceste sunt cele mai dese sunete în limba lor (i, r și f) și cu ele încep alfabetul ca noi cu abece. Ei au sistem european de-a scrie.

Scrierea Egiptenilor, nu cu mult mai tină decât a Chinezilor, este cu totul alt-fel și e o tréptă mijlocie între scrierea chineză și aceea a Europeanilor. Pe când Chinezii scriu cu un semn o vorbă întregă, Egiptenii scriu numai o silabă. Acesta e sistemul egiptean, cu tóte că scriu cu câte un semn și vorbe întregi, dar numai anumite vorbe. Așa d. e. un cerc cu un punct în mijloc însemnăză sóre și se citește *ra* (Ra eră zeul sórelui) un cerc simplu sau un oval însemnăză *ro*, adecă lună. Acu, dacă aceste semne stau unul lângă altul ca un singur semn, se cetesc *raro*, care nu mai însemnăză sóre-lună ci măsură. Acéstă scriere e rebus; din chipuri scoți cuvinte. Ca exemplu, în limba noastră două linii undulate ar însemnă *apă*, un cub ar însemnă mineralul *sare* (fiind-că se cristaliséză în cubi). Acum, ori unde veđi singuratece două linii ondulate cetesci apă, un cub singuratec cetesci sare, dar când vor fi unite ca un semn vei ceti cu totul altă idee, adecă *apăsare* (din verbul a apăsa).

Așa scriau Egiptenii mai la început. Se înțelege că într'acest chip n'au nevoie de atâtea semne câte au Chinezii; scrierea se simplifică mult. Semnul bună-órá pentru *car* eră și pentru silaba *car*, ori în ce cuvânt ai fi întâlnit-o.

Mai târđiú, numai primul sunet al unui cuvânt se cetea, și de aci înainte scrierea eră un fel de acrostih. De exemplu, ca să scrii *luptă*, desenai chipul unui animal ori obiect, al cărui nume începea cu *l* — un lup, o lebedă, o lampă, etc. Apoi al unui lucru ori animal al cărui nume începea cu *u* (urs, undiță), apoi așa pe rind mai departe. Veđi bine, eú dau aceste exemple în limba noastră, Egiptenii le aveau în limba lor. Chipurile puteau să fie foarte multe pentru acelaș sunet, cum de pildă la noi pentru *f* am puté desenă frunză, flóre, fluer, flintă, foc, fag, fagure, fus, fuior și altele nenumérate. Cu timpul au ajuns să întrebuinteze numai acele chipuri cari se puteau mai ușor desenă și al căror nume eră mai cunoscut. Acéstă scriere eră întrebuintată numai în piatră, căci Egiptenii scobeau scrisóra în pereții templelor și ai mormintelor.

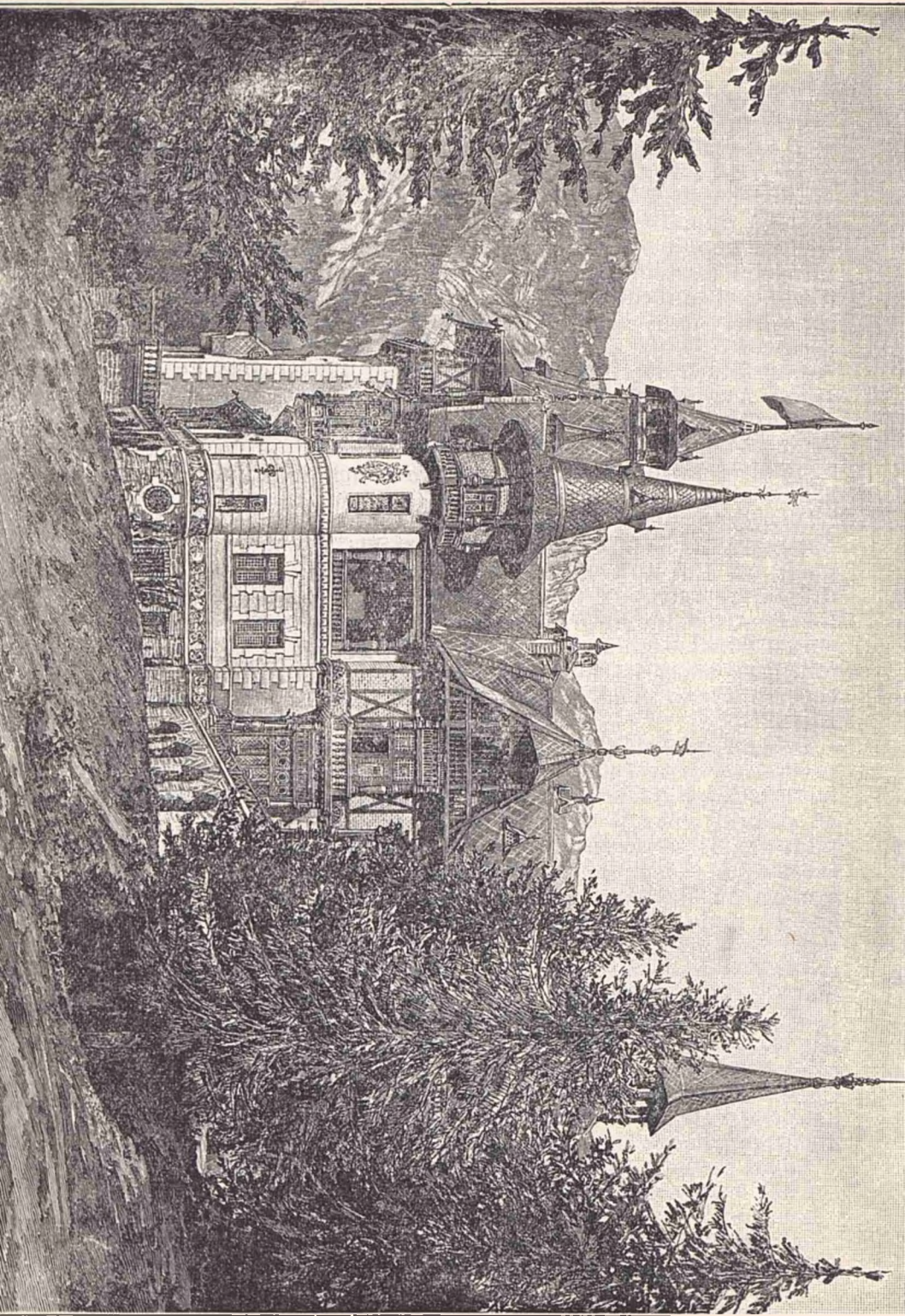
După ce au început însă să scrie pe papyrus (un fel de hârtie foarte trainică) nu mai deseneau chipurile așa frumos, căci nu erau toți meșteri, iar graba ce-o puneau să scrie nu le da răgaz să fie migăloși, și așa au ajuns ca și Chinezii să tot simplifice desenul până au ajuns ca în loc de chipuri să aibă numai semne anumite pentru ele. Bună oră chipul dintâiu deplin al unei case, a ajuns să fie numai chipul acoperișului ei, apoi și acesta s'a făcut mai simplu, un semn din 3 linii cum sunt contururile acoperișului , apoi în graba scrierii și acest semn s'a rotunțit de s'a făcut un simplu semi-cerc.

Dar totuși, deși simple, erau multe semne pentru acelaș sunet. Atunci Fenicienii au venit la gândul să alégă dintre atâtea semne pentru un sunet unul singur — va să dăcă un semn și-un sunet — și au făcut un alfabet simplu. Pentru sunetul *a* au luat numai semnul care închipuia boul și i-au și dăis acestui semn bou (alef). Cu puțină fantăsie poți într'adevăr recunoșce chiar și în alfabetul latin (deși s'a schimbat mult) în a chipul bouului: a mic scris, e compus din două părți, un *o* și un semi-cerc lipit de el, *o* făcut lungueț spre dreapta, ar închipui trupul bouului, iar semi-cercul, cornele lui. Pentru sunetul *b* au luat chipul casei (beth), pentru *g* chipul cămilei (ghimel), etc. Ast-fel Fenicienii au fost cei dintâiu care au scris ca Europeanii de astăzi, având pentru fiecare sunet un singur semn și dând unui semn un singur sunet.

De la Fenicienii (cam 1.000 de ani înainte de Christos), au învățat scrierea Judeii și Grecii. Și unii și alții au schimbat semnele Fenicienilor după cum le-a venit mai bine. Grecii au păstrat chiar și numele semnelor feniciene semitice, alfa, vita, gama, delta, cu toate că în limba lor aceste vorbe nu însemnăză nimic. De la Grecii apoi, și de la Judeii, semnele acestea au străbătut spre Ost până în India la marginele Chinei, unde s'au oprit, căci au dat de conservatorii Chinezii; iar spre Apus în totă Europa. Cei cari le-au rotunțit și le-au făcut lesnicióse, schimbând formele lor, au fost Romanii, iar de la Romanii le-au primit toate popóarele Europei. Un episcop al Goților, care le-a tradus biblia, a născocit pentru Nemții un alfabet, schimbând puțin pe cel roman și făcând literele mai cu colțuri, acesta e alfabetul german. Iar Chiril, apostolul Slavilor, schimonosind alfabetul roman și născocind el câte-cevă, a făcut alfabetul chirilic, pe care-l au ađi Slavii.

G. Coșbuc.

— In casa omului harnic, sărăcia nu-și póte face cuib.

Castelul Peleş. (Vederea din spre răsărit).

Băncile populare germane

— Sistem Raiffeisen —

ulțumită sprijinului și îmboldului dat de d-l ministru Haret mișcării pentru răspândirea băncilor populare, avem acum în țară mai multe sute de ast-fel de instituțiuni economice-culturale.

Noi nu suntem cei d'întâiu, care am introdus băncile în popor; toate țările civilizate le-au introdus și organizat de mult.

Dintre acestea, locul de frunte îl ia Germania cu cele 15.000 de bănci populare ale sale, apoi Astro-Ungaria, Italia, Rusia, Franța și Țările de jos. Anglia, Suedia-Norvegia, Danemarca și Elveția au mai mult tovarășiile cooperative de cât băncile populare propriu zise. Așa dar suntem printre cei rămași în urmă; totuși trebuie să ne mândrim, că în nici o țară nu s'au răspândit așa de repede ca la noi. Nu's mai mult de doi ani, de când mișcarea a luat adevăratul avânt și ați putem să ne numărăm printre țările, cari au *cele mai multe*; rămâne numai să ne punem alături cu cele cari au *cele mai bune* bănci populare.

Și acest lucru e cel mai de căpetenie.

În toate privințele cel mai bun exemplu ni-l dă Germania. Ea are cele mai multe, cele mai vechi și cele mai bune bănci populare; cele-lalte țări le-au introdus tot pe cele germane, iar cele, cari nu le-au introdus pe acestea, sau nu le au de loc, sau le au rău organizate. Austria, Italia, Țările de jos au, după Germania, cele mai bune bănci populare *germane*. Franța a încercat să le introducă, dar n'a isbutit pe deplin. Ungaria are 1.500 de bănci germane din cele mai bine organizate; dintre acestea mai mult de jumătate cad în Transilvania, în satele săsesci și românesci, până la granița țării noastre.

E deci afară de orî-ce îndoială că trebuie să ținem și noi sēmă de progresele și experiențele Germaniei și să îmbrățișem sistemul ei de bănci populare.

În cele ce urmăză se va vedea *de ce băncile populare germane sunt un sistem deosebit, de ce sunt cele mai bune, de ce trebuie să le îmbrățișăm și noi.*

Multora le va părea greu de înțeles, cum băncile populare dintr'o țară cât Germania alcătuiesc un *sistem*, o unitate organică. Acesta cu atât mai mult cu cât băncile noastre nu-s întemeiate toate pe aceleași norme, ci-s deosebite după sate, părți și împrejurări. Cele Germane însă sunt întemeiate pe anumite norme fundamentale și toate modificările

după locuri se fac ținând seamă de aceste norme. De aceea alcătuiesc un sistem deosebit.

Sub numele de sistem german se înțeleg două feluri de bănci — cari la rîndu-le pot fi două sisteme — numite după numele întemeietorilor lor: bănci populare *sistem Raiffeisen* și *sistem Schulze-Delitzsch*.

Băncile Raiffeisen sunt bănci rurale și corespund nevoilor și felului de trai al agricultorilor; ale lui Schulze sunt mai mult pentru orașe și ținute și se potrivesc mai bine cu felul de trai și de muncă al orașenilor și lucrătorilor industriași.

Cele două feluri de bănci se întemeiază pe baza aceleiași legi și sunt în fond unul și același sistem localizat la sate și la orașe; de aci atîrnă deosebirea lor.

Cele mai potrivite pentru satele noastre — ca și pentru cele germane — sunt de sigur băncile Raiffeisen.

Doritorii de a introduce ast-fel de bănci — și să dea Dumnezeu să fie cât mai mulți — se pot conduce bine de expunerea și deslușirile ce vom da aci. Acestă expunere se adresază deadreptul învățătorilor și preoților precum și tuturor conducătorilor de bănci populare. Fără a pierde din vedere și băncile Schulze, vom stăruî mai mult pentru priceperea băncilor Raiffeisen, a căror introducere n'avem destule cuvinte s'o recomandăm.

Iată în câte-vă cuvinte punctele caracteristice ale acestor bănci:

Scopul lor este ridicarea morală și materială a membrilor prin acordarea de împrumuturi la membrii harnici, cinstiți, buni de plată, fără viții și apucături rele; prin primirea cu dobîndă a economiilor lor; prin procurarea în comun a necesarelor pentru munca agricolă (gunoii, nutreț, semințe, instrumente agricole, etc.), și desfacerea tot în comun a produselor agricole și industriale ale membrilor.

Ale lui Schulze nu țin socotelă de ridicarea morală, ci numai de cea materială.

Membrii băncilor Raiffeisen nu pot fi decât locuitorii dintr'un cerc anumit și limitat la cîl se poate mai mic: un sat, mahala, cel mult o comună mică. Ei au drept de a cere și luă împrumuturi de la bancă, cîta vreme ajung mijlocele bănesci ale acesteia; a depune cu dobîndă la bancă banii prisoselnici ori economisiți; a luă parte la cumpărarea și desfacerea în comun a necesarelor și produselor agricole.

Față cu aceste drepturi ei au datoria: a) a garanta soli. dar cu toții pentru toate datoriile băncii față cu creditorii ei; b) a depune în casa băncii partea sa cotașia hotărîtă prin statute; c) a respecta statutele și apără în ori-ce privință interesele băncii.

Membrii băncii nu pot fi decât bărbați; pot depune la economie însă și femei, fete și copii.

Un membru este exclus din bancă, când a pierdut solvabilitatea sau drepturile onorei cetățenesci; când face parte și din altă bancă întemeiată tot pe responsabilitatea solidară și nu vrea să se retragă de la aceea; când păgubesc în vr'un chip interesele băncii sau se lasă a fi dați în judecată pentru înapoierea împrumuturilor, precum și când intră în afaceri cu cămătarii.

(Va urma).

I. Pătrășcoiu.

Lipsca.

SĂDIRA POMILOR RODITORI

In școlă, învățătorul vorbind elevilor lui despre sădirea pomilor roditori, va trebui să le vorbească într'o limbă atât de limpede, în cât școlarii, să nu potă pierde de loc șirul vorbirii, așa în cât, copiii corora le-a vorbit, să potă spune în mod amănunțit, tot ce dascălul lui le-a vorbit. Numai ast-fel putem dice că dascălul și-a ajuns scopul în propagarea învățămîntului agricol. A spune numai copiilor că trebuie făcute gropile adînci și largi, și a nu le spune și folosul adîncimii și lărgimeii gropilor, este a propaga în pustiū adevărul învățămîntului agricol.

A spune că la căderea foilor, sau când foile pomilor încep a căde toamna, ca și în timpul iernei când nu este îngheț, se pôte face sădirea pomilor roditori, a copacilor și arborilor, în pămînturile sănătose, fără a li se spune care este folosul adevărat al acestor sădiri în acest timp. Este ca și o formulă chimică scrisă pe tablă, fără a face experiența acestei formule și fără a arată corpul pe care formula chimică îl represintă. Se scrie pe tablă în formulă chimică piatra de var, dar fără ca copiii să vadă acéstă piatră, însemneză a mesteca din gură fără ca în gură să fi introdus o bucatică de pâne. Din contră, a spune copiilor, că prin sădirile de pomi roditori făcute toamna, acești pomi își prepară nouile rădăcini până primăvara în pămînturi sănătose, îndată ce au căldură în deajuns, în cât pot să sufere la cea d'întăiu secetă, lucrul se schimbă cu totul în folosul învățămîntului agricol. Să se esplice că în pămînturile prea grase, dacă s'ar întâmplă ca toamna și în decursul iernei să fie ploii prea multe, în loc să crească rădăcinii noi, ar puté să putredescă unele din cele vechi.

În ast-fel de cas se pôte aștepta ca sădirea să se facă pe la sfârșitul iernei, când pămîntul se va fi svintat de prea multă umezélă, și când va fi mai îndesat. Când pomi se ră-sădesc, din firea lor caută ași înmulți rădăcinile lăturașe, cari se întind mai mult în linie dréptă cu suprafața pămîntului, în casul acesta trebuie ca gropile să fie făcute mai mult

largi decât adînci. Dacă adîncirea gropii este de 1 metru, lărgimea pòte să fie și de $1\frac{1}{2}$ metru, ca ast-fel rădăcinele tinere în creșterea lor să găsească un pămînt bun și mărunțit ca să-l pòtă străbate cu înlesnire. Din contră, dacă gròpa este îngustă, rădăcinele dând de un pămînt tare, pe care-nu'l pot străbate, saũ îl străbat cu multă greutate, pomul va crește mai anevoie, saũ pòte chiar să se și usuce. Ca exemplu, în Bucureșci putem să luăm sădirile de copaci ce se fac pe *Bulevardul Colței*; pe acest Bulevard, sădirea copacilor se renoește în fie-care an, din cauză că la sădire nu se ține în socotélă, nici una din bunele condițiuni de sădire pe cari le prevede sciința pomologică. Acest lucru se întamplă, din cauză că nu aceea care se ocupă cu sădirea, cheltuesc din punga lor banii cari costă munca acestor sădiri, ci acești bani sunt cheltuiți de Onor. Primărie, saũ mai bine ȃis din punga cetățenilor bucuresceni.

Deci, un particular nu pòte face lux de cheltuială în nici o lucrare agricolă, după cum face statul, județele și primăriile, dacă din această cheltuială nu pòte să rezulte un câștig.

Dacă unii agricultori, cari ar dori să-și facă o mică grădină de pomi roditori și ar dispune de mai multe mijlòce, în casul acesta ar fi mai bine ca să desfunde tot pămîntul pănă la adîncimea de 50 cm., întocmai după cum fac grădinarii pentru grădinile lor de ornament (frumusețe), la grădinele de legumi, când aceste grădini sunt făcute pentru prima dată.

În cât privește scòtarea pomilor din școle (pepiniere), cași sădirea lor în gropi, s'aũ publicat atâtea articole în această revistă, așa în cât nu mai este de lipsă a mai reveni asupra acestei cestiuni. Voiũ spune numai atât, că gătul pomului care desparte rēdăcina de tulpină, la sădit să rēmăiela suprafața pămîntului, iar coróna pomului să fie echilibrată cu rēdăcinele, fiind-că numai în casul acesta pomul va pòte crește mai bine, sădit într'un pămînt bun. De aceea când pomii se scot din școlă, să nu li se sdrelască rădăcinele fiind-că ori-ce rădăcină sdrelită trebuie tăiată.

V. S. Moga.

Arsuri cu acid carbolic (fenic) le vindecăm fòrte ușor, tratându-le cu oțet; atât albéla pielei ca și nesimțirea ei, dispar și nu se forméază còje pe ea în urma arsurii. La otrăvirii cu acid carbolic, de-asemena putem folosi cu succes oțetul, dând pacientului să bea oțet amestecat pe jumătate cu apă.

Muzeul de artă națională.

 Îmbucurător lucru să vezi cum de un timp încôce mișcările culturale și economice se produc cam pretutindenți în țară la noi. Cum guvernele își îndreptăză privirile și îngrijirea mai mult asupra îmbunătățirii stărei economice a săténului, și asupra mijlócelor de încurajare a produselor industriale din țară. Se înființéază bănci populare la sate, se premiază cărți practice de argicultură, pomicultură și crescerea vitelor, se înființéază școli practice de agricultură și meserii, se înființéază ferme pe domeniile Corónei și ale statului și în fine atâtea și atâtea instituțiuni cari tóte țin la îmbunătățirea stărei economice din întréga țară dar mai ales la sate.

În cercul acestei organizații care e menită să facă cel mai mare bine țării înviorând-o și îmbogățind-o, este și inițiativa Ministerului Cultelor de a alcătui un muzeu de artă națională din tot ce a produs frumos mâna săténului și sătencei din întréga țară.

Cusături, țesături, vase de pămînt, lucruri în lemn, ouă condeete, și în fine ori-ce lucru împodobit frumos și cu gust ce se va găsi demn se va aședă în muzeu. Scopul final al acestui muzeu e de a păstra pe de-o parte frumusețile noastre naționale ferindu-le de influențele străine réu făcătóre, iar pe de altă parte, de a întemeia pe studiul lor o industrie artistică românescă.

S'a observat că în multe sate din țară a început să se introducă portul orășănesc. Faptul acesta dacă ar fi dus mai departe, presintă două pagube însemnate pentru națiune; întâiu că pierdem portul românesc, frumosul port, lăsat nouă moștenire de la părinții și strămoșii noștri, și care dimpreună cu limba românescă constituiesc semnul de deosebire al némului nostru de alte națiuni, al doilea că pe lângă atăția banii pe care îi dăm streinătății, să ne mai cumpărăm și hainele tot cu banii gata de la străini, póte să-și inchipuiască ori și cine la ce rezultat final am ajunge.

Avute însă odată adunate tóte modelele de îmbrăcăminte și împodobire din întréga țară, după ce se vor studiá și alege ce e curat românesc de o parte, după ce li se va atrage luarea aminte săténilor asupra frumuseței lor, se vor tipări tóte în albume și se vor răspândi prin țară. Atunci săténii din Mehedinți, de pildă, căror nu le-ar mai place costumul lor vechiu românesc, în loc să-l schimbe cu cel orășănesc, și-l vor înfrumuseța după cel din Sucéva saú din alt județ, pe care îl vor cunoște după modelele din album. Ast-fel portul românesc nu numai că nu se va pierde, ci din frumos se va face mai frumos.

Tot după modelele tipărite în acest album, cu timpul când se vor înființa și la noi fabrici de covóre, tapete și alte obiecte menite să împodobéască locuințele orășenilor noștri, se vor puté fabricá parte din ele în țară după modelele românesci. Ornamentele primi-

tive de pe vasele de pământ și ouăle condeete ar pute servi la împodobirea diferitelor vase ori alte obiecte ce se vor fabrica în țară, și câte alte îmbunătățiri și infrumusețări nu s'ar pute face cu o colecțiune de modele frumoase românesce.

Pentru adunarea obiectelor din țară, ele fiind răspândite cele mai frumoase și mai curat românesce, prin cele mai ascunse cătune și sate depărtate de orașe, Ministerul Cultelor a cređut nemerit că ele nu pot fi culese de nimeni alt mai bine și mai inteligent de cât de învățătorii acelor comune. In vederea acésta s'a și trimes circulari învățătorilor din câte-vă județe, dându-le și deslușirele necesare. Obiectele adunate și depuse la revizorat, vor fi cumpărate de Ministerul Cultelor și depuse la Muzeul de artă națională.

Ceea ce este și mai îmbucurător este faptul că odată cu mișcările acestea economice-artistice-industriale din țară, frații noștri din Ardél, au început să se misce cam în acelaș fel. La dinșii, însă, inițiativa pornesce nu de la guvern ca la noi, ci dintre ei singuri. O mână de ómení, cu grijile și nevoile lor ńilnice, funcționarii și profesorii, mai tot-deauna cu inimile vibrânde de dorul de înălțare a némului lor, se hotărâsc ca timpul liber care le mai rămâne peste orele lor de slujbă, să le sacrifice la acest lucru folositor pentru nația lor.

Ast-fel unii își ieau grija reunirii tuturor agricultorilor din coprin-sul unui Comitat, ca la o laltă uniți să-í pótă călăuzi pe căi mai drepte spre îmbunătățirea sórței lor naționale; alții unirea meseriașilor spre a le înlesni perfecționarea mijlócelor de producțiune și alții în fine îngrijind de partea sufletescă a sătenilor, îi adună în societăți corale, învățându-í să cânte și să iubescă musica.

Sunt demni de admirat acești ómení, cari ani de ńile sacrifică muncă și timp, mereu fiind în mijlocul sătenilor, ajutându-í, sfátuindu-í și arátându-le cum să-și îngrijescă vitele, cum să-și muncescă pământul, cum să îngrijescă pomi și să facă comerciú cu fructele lor.

Pentru păstrarea portului național și infrumusețarea lui, ei au deschis o expoziție luna trecută la Sibiu. Am fost de am vizitat acésta expozițiune. Trei sale imense pline de cusături frumoase, alesături în rásboiú și obiecte lucrate din fier, lemn și piele tábăcită.

In fund sala principală eră despărțită in trei, in care erau rńduite trei camere după moda caselor sátesce din *Avrig*, *Seliște* și *Reșinari*. In fața lor pe prispă, patru lucrátore: una țese bete, alta alege catrințe și chindia în rásboiú, alta țese o pánză de mătase albă fină strevedie pentru îmbrobodit, și a patra cóse cele mai mi-gálóse și frumoase cusături românesce. Cât ține larga sală pe pereți numai velinți și covóre, iar jos peste tot, pe mese și stelage tot felul de obiecte de îmbrăcăminte de prin tóte satele principale ale Sibiului. In mijloc 12 păpuși mărișóre, îmbrăcate în 12 porturi deosebite. Expozițiunea eră supraveghiată de un grup de femei și fete din anumite sate, femei cari se schimbau in fie-care ńi din alt sat. Cu chipul acesta pe de-o parte mai tóte aveau ocazia să vadă expoziția, și ce e mai frumos prin alte părți, iar publicul să vadă aieva cum se pórtă *iele*, *catrințele* și *șórțele* expuse.

Maî tóte lucrurile erau frumoşe, dar maî cu deosebire cusăturile de pe cămăşi şi brobóde, erau adesea de o fineţá şi de un gust extra-ordinar.

Din tot ce erà maî frumos şi care se cunosceà a fi românesc se scoteà câte un isvod în cusut saú în ţesut, şi tóte isvódele acestea se aranjéză într'un album mare făcut cu scop de a servi ca şi albumele de carî vorbirám maî sus, la perpetuarea şi înfrumuseţarea portului românesc.

Cum se vede, aceleaşi preocupări de îmbunătăţirea traiului şi înfrumuseţarea portului sátenului şi în Ardeal ca şi la noi, cu deosebire că pe când la noi încurájerile vin de la stat, fraţii noştri fac totul prin ei singuri şi adesea cu téma de a nu fi réu înţeleşi şi prigoníţi pentru faptele lor bune.

Sunt de admirat aceştí ómeni, şi nu numai fruntaşii ci toţi, de la d-nele din aristocraţie până la cel din urmă ţáran saú ţárancă. Toţi cu dragă inimă se aştern pe lucru şi muncesc din tóte puterile lor în mod cu totul desinteresat, când e vorba de fáptuirea unui lucru de folos obşteşc. Aeast elan de muncă se datoresce însă în mare parte şi consciinţei naţionale care este deşteptá până în cel maî din urmă sátean.

Ásta-í portul mamei mele
Original pe aceste vái,
Strecurat prin timpurí rele
De la moşii semí-zei.
Cát va fi lume şi sóre
Şi stele pe firmament,
Voiú purtà cu scump, amóre
Limba şi ást ornament.

stá scris pe un costum «port Borgovenesc».

De ar fi şi la noi în ţará pretutindení mándria portului şi a limbei românesce, precum şi consciinţa naţională deşteptată ca în fraţii noştri Ardeleni, dacá şi la noi ómenii, o párticică numai din timpul lor liber l-ar sacrificá pentru interesul naţional, dacá fie-care în marginile putinţei şi în cercul cunoscinţelor lui ar lucrà cu aceeaşi dragoste şi entusiasm pentru némul nostru; la câtá márire nu s'ar ridicá ţara nóstră, în ciuda duşmanilor, carí de vremurí ne pândesc, gata să ne inghitá şi să ne ştérgă de pe harta Europei, de s'ar puté!

Ip. Strámbulescu.

Un mijloc simplu contra cangrenei la pomi. Scótem afará lemnul mort şi cója stricată cât maî bine, ungem partea táiatá cu aluat de var stins şi legám totul cu o cãrpă, ca să nu cadă varul. Dupá 3 luní saú o jumétate de an înoim varul. Partea mâncată de cangrenă va cresce pe deplin din noi, dacá vom înoi varul maî adese ori.

6 părere patriotică.

ând am aflat despre înființarea societății «Steaua»; când am văzut cari sunt conducătorii ei, numai decât m'am dus cu gândul la acel mare gol sufleteșc de la sate, care amenință a se tot întinde din cauza lipsei de hrană sufletească. Prin acesta d-lor au dat cea mai puternică dovadă de o deplină cunoștință a nevoilor, celor ce se află dincolo de barierele orașelor.

Țăranul român, prin cantitatea sa numerică, este talpa țării și pătura, care neconținut va regenera cu elementele sale cele bune pătura conducătoare. Chemat la o viață nouă și scos din starea desupunerelă o viață cetățenească plină de probleme ideale și practice, la a căror deslegare tot-deauna trebuie a-și spune cuvântul, capitalul său intelectual nu trebuie a fi format din idei periculoase pentru aspirațiunile noastre ca națiune, nici din idei eronate, ori nefolositoare, căci acestea se resfrâng în mod vătămător asupra țării.

Prin urmare formarea intelectualității țăranului nostru este una din problemele de căpetenie, pe cari trebuie s'o rezolve omenii noștri de stat și la care ved cu bucurie, că s'au gândit conducătorii societății «Steaua».

Poporul nostru este iubitor de lectură. Am avut ocaziune să ved scene duiose privitor la acesta. Am văzut țărani desnodând din colțul unei basmale câți-vă gologani strânși cu multă trudă, spre a cumpăra o carte ca «Alexandria» ori «Mica Epistolie» ca să i-o cetască fiul ori vr'un nepot, care urmăzează la școla din sat; sau vre-o poză, de cele mai multe ori vre-un sfint rusesc, ori cu suveranii Europei — având în mijloc însă portretul mărit al vre-unui țar rusesc — lipsind Regele nostru. Acei cari au mers prin case țărănești au observat, că cea mai mare dorință a unui țăran este de a și împodobii pereții cu cadre. Până acum a cumpărat și el ce a găsit mai efin și mai bătător la ochi — și acestea au fost tablouri de proveniență slavă.

Acei cari caută o hrană intelectuală necesară țăranului nostru — mai cu sēmă de la câmp — în lungile nopți de iarnă și în lungul răstimp de repaus dintr'un an, vor fi adeverații bine-făcători ai patriei.

Ori câte sacrificii și sfortări în acest scop nu vor fi nefolositoare.

Societatea «Steaua» a răspândit cu multă profuziune la țară broșurile sale apărute până acum spre a educa poporul și spre a paralisa răspândirea cărților cu conținut periculos pentru ideea națională și pentru moralitatea poporului. Resultatul nu pōte fi imediat, dar într'un viitor nu îndepărtat, se vor cunoșce rōdele muncii acestor omenii însuflețiți de dor de țară.

Alături de broșuri, societatea trebuie să pășiască mai cu sēmă pentru cultivarea ideii naționale, la răspândirea de tablouri istorice, cuprindând mai întâiu scene din viața familiei noastre regale și apoi diferite episoade din istoria noastră contimporană și a voievozilor noștri glorioși.

L'o fi făcut pe Napoleon I și faptele sale, mare, dar nu l'au plasticisat trainic în inima și mintea tuturor, decât mulțimea ta-

blourilor sale istorice. Precum în mijlocul unui tablou napoleonian distingî o figură măreță, cu acelaș fior, dacă nu mai simțit, deosebescî într'un tablou istoric românesc figura impunătoare și strălucitoare a Regelui nostru. Tablourile noastre istorice ar avea posibilitatea de a înduioșa o scenă prin figura atât de dulce a Reginei noastre și a Membrilor familiei Principelui moștenitor, întărind credința într'o puternică și glorioasă dinastie și simțind destinele țării în prezent și în viitorul cel mai îndepărtat conduse de un braț de oțel.

Răspândirea cu îmbelșugare a portretelor familiei Regale este, cred, unul din mijloacele educative naționale foarte însemnat și foarte necesar, mai cu seamă că ele nu vor găsi gol locul din perete, ci va trebui să dea jos alte portrete periculoase ideii naționale.

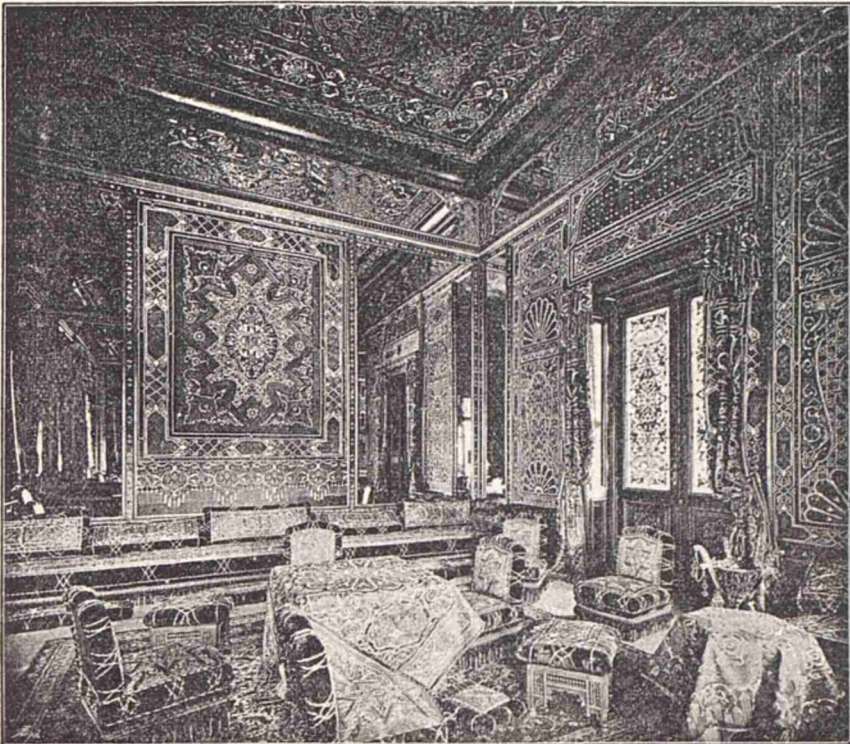
Eu cred, că acesta s'ar pute face prin răspândirea de reproducțiuni cromolitografice a portretelor familiei regale și a tablourilor istorice din timpul regelui și aședarea lor în rame bune, dar eftine — lucrute în atelierelor școlare — și apoi vîndarea lor pe un preț foarte mic.

Mărimea adoptată de Casa școlilor pentru tablourile școlare ar fi bună, dar costă scump. O reproducțiune micșorată a acestor tablouri, ar fi cea mai nimerită.

Pentru că am fost de multe ori dureros impresionat privind portretele de prin casele țărănesci, propun acesta comitetului Societății «Steaua».

Florea Dumitrescu

Inst. și dir. al șc. No. 15 de băeți, Bucureșci.

Camera turcească din Castelul Beleş.

O încercare de aclimatisare a castanului alimentar.

D-l Ion Kalinderu, care nelncetat gândește la îmbunătățirea și ușurarea traiului sătenu-
lui, prin circulara de mai jos, îndemină pe agenții Domeniului Coronei, să încerce aclima-
tizarea castanului alimentar, în folosul sătenilor.

Domnule Agent,

Vegetațiunea țării noastre este, în general, abundentă și variată. Intre plantele de cultură, găsim specii, cari alt-cum iubesc un climat mai meridional; totuși însă aceste plante, de multe ori sufer prin gerurile de iarnă, cu toate că temperatura medie anuală a țării noastre nu este inferioară mediei acelor țări, în cari aceste plante se găsesc în mod spontan.

Intr'adevăr, o privire asupra hartei isothermelor anuale ne arată, că temperatura medie anuală a țării, de aproximativ $+11^{\circ}$ C., este identică cu cea din nordul Italiei și sudul Franței. Privind harta isothermelor din luna Iulie, linia isothermică a țării noastre are aproape acelaș curs, tinde însă spre sud. Cu totul diferită e însă linia isothermică a lunii Ianuarie, care linie ieș un curs brusc spre nord, ast-fel în cât merge, în dezvoltarea ei, prin nordul Ungariei și trece spre Suedia, a cărei latitudine nordică e cu rotund 20° , mai mare decât cea a țării noastre.

Clima României e deci variabilă și departe de caracterul moderat; acesta explică că multe din plantele și arborii ce cresc, fie în cultură, fie spontan, în sudul Franței și în nordul Italiei, — care sunt la aceeași latitudine ca România, — lipsesc în flora noastră agricolă și silvică.

Unul din arborii folositori din sudul Franței este *Castanul alimentar* «Castanea vesca Gärtn.», care însoțesc acolo și în Italia, vița de vie și aduce mari folose populațiunei, dându-i un aliment care cere puțină cheltuială de producere. Am observat asemenea, în desele vizite ce am făcut la mai multe ferme din străinătate, cât de răspândită e cultura acestui arbore, și în vederea observațiunilor culese împreună cu d-l Olimpiu Boiu, șeful Regiei Domeniului Coronei Bicz, am întocmit expunerile de mai jos asupra introducerii Castanului pe Domeniile Coronei.

Castanul alimentar se găsește, după cum știți, și la noi în țară, și în apropierea mănăstirei Tismana formeză un masiv păduros, și cum șcim că el întovărășește via, suntem pe deplin în drept a ne pune întrebarea, dacă nu l'am pute introduce în coline și la câmpie.

În sudul Austriei, castanul formeză pe domeniul Mokritz din Carniolia un masiv de 2 — 300 hectare întindere, a cărui vegetațiune e foarte bună; în sudul Tirolului castanul dă recolte îmbelșugate și șcim că mare parte din castanele ce ajung în comerț au originea lor în acele regiuni. După autorul Wessely, în aceste regiuni castanul se ridică la o altitudine de-asupra nivelului mării, chiar până la 900 m. și se găsește în toate expozițiunile versantelor. Botanicul Bechstein caracterizează castanul ca îndurând gerurile, și într'adevăr, se pare, că el are o mare aptitudine de acomodare.

Resistă foarte bine în Austria, Boemia și Moravia, în sudul Angliei și în nordul Germaniei și chiar în sudul Suediei, știință pentru noi de mare importanță, de ore-ce am văzut că isotherma din Ianuarie a țării noastre este aceeași ca cea din sudul Suediei. Cerințele castanului către sol sunt de asemenea modeste; în tot cazul însă, principala lui cerință e un sol profund, de ore-ce pivotul său e format tocmai ca al stejarului. Castanului îi priesce de preferință un sol firesc; nu-i convine însă umezela; se dice asemenea că nu i-ar prii nici solul calcaros. Cu privire la acest din urmă fenomen, autorul german Gayer dice că el se reduce mai cu seamă la acea împrejurare, că solul calcaros de regulă nu e profund. Se scie din contra că solurile siliciose convin foarte bine castanului și că în Germania, tratat în crâng el vegetează în condițiuni bune, chiar în soluri nisipoase destul de sărace.

Pe Domeniul Coronei Sadova, după cum știți, am ajuns a fixa nisipurile sburătoare pe o suprafață mai mare de 1.000 ha. prin plantațiunii de salcâmi, cari merg foarte bine.

Nu am pute ore încercă a introduce acolo castanul?

Solul și clima credem că ar favorisa plantarea castanului chiar și pe domeniul Mălini, în părțile de jos, și cu atât mai mult la Domeniul Dobrovăț, care e situat în coline; apoi pe toate domeniile de câmp, după cele ce premerg, el ar trebui nu numai să reziste, ci chiar să dea råde bune.

Crescerea castanului, după cum cunoșceți, se face de regulă din semințe. De mare însemnătate este de a alege pentru semănat semințe mari, bine dezvoltate, și a le scuti contra șorecilor, cari devin foarte periculoși pentru ele. Micele plante cresc încet la început și sufer de ger la noi în țară, după cum am constatat în unele încercări făcute până acum, așa în cât vor trebui pôte întrebuințate mijloce pentru a le ajuta puțin în această primă perioadă a etății lor. Mai târziu dezvoltarea lor e repede și arborele crescând normal, ajunge etatea de peste 100 ani și dimensiuni extraordinare; așa «Castagno di cento cavalli» de la Aetna are un diametru de 15 metri și ocupă așa dicând cel întâiu loc între arborii uriași.

(Sfîrșitul în numărul viitor).

Administrator, Ion Kalinderu.

G pildă bună

În ziua de 16 Octomvrie a. c., d-nul Ion Kalinderu, administratorul Domeniilor Coronei, cu ocasiunea venirii la proprietatea Domniei Sale Greci, din județul Olt, vizitând școla respectivă, și interesându-se în de apröpe de modul cum e condusă sub toate raporturile, ca curățenie, prelegeri, cânturi, grădină școlară, etc., a rămas pe deplin mulțumit.

S'a întreținut apoi cu elevii, dându-le diferite sfaturi relativ la sănătate, hărnicie, iubirea de Dumnezeu, de patrie, etc, după care a oferit elevilor următoarele cărți: 13 exem-

plare «Povețe despre păstrarea sănătății,» de dr. Felix; 6 exemplare «Țepe Maiu 1902», 13 exemplare «Țepe Maiu», cuvintare, 6 exemplare de diferiți autori pentru biblioteca școlii, iar 40 exemplare «Povețe despre păstrarea sănătății,» pentru a se împărți locuitorilor cu știință de carte.

Tot cu această ocaziune, d-l Kalinderu, în dorința de a contribui la îmbunătățirea animalelor de muncă ale sătenilor de pe proprietatea d-sale, a decis ca în fie-care an, la sfârșitul lui Aprilie, să țină la curtea moșiei un concurs de vite și să împartă mai multe premii în bani acelor săteni, cari ar prezenta vite mai frumoase și mai bine întreținute.

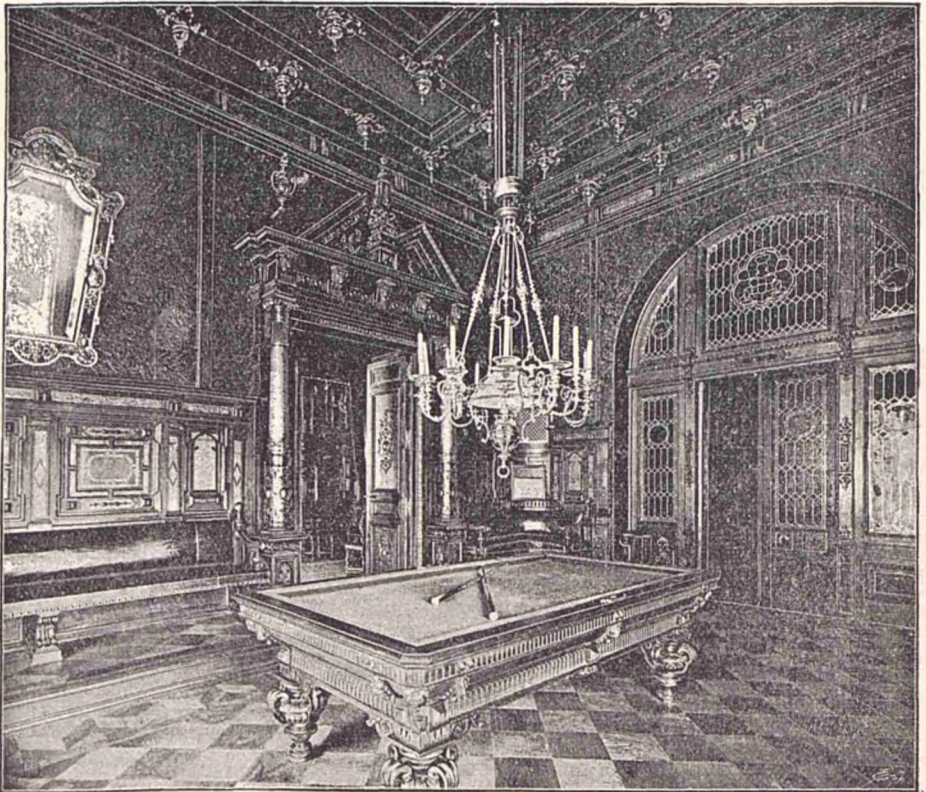
Și pentru a îndemna și mai mult pe săteni la această frumoasă îndeletnicire a adus la moșie mai mulți tauri, cum și un armăsar arab spre a servi ca reproductorii.

Multe îmbunătățiri și fapte filantropice a făcut și face d-l Ion Kalinderu pentru luminarea și buna stare a locuitorilor de pe proprietatea d-sale.

De aceea, în numele sătenilor și elevilor școlii, aduc vii și respectoase mulțumiri d-lui Ion Kalinderu pentru aceste fapte, mai presus de orî-ce laudă.

C. Popescu.

Inv. G. Greci-Bărcănesci.

3 Sala de biliard din Castelul Peleş.

Informații.

D-l Ministru al Agriculturii, Industriei și Domeniilor primesce audiențe numai Marțea, de la ora 10 — 12 a. m.

La 1 Aprilie 1903, orele 4 p. m., se va ține concurs la Eforia Spitalului Civile din București, pentru ocuparea a 4 posturi de medici secundari pe un stagiu de 4 ani, în specialitatea de chirurgie, expirându-le stagiul la 1 Iunie 1903 la actualii medici secundari din următoarele servicii :

Serviciul I Chirurgical Spitalul Colțea.

Serviciul II Chirurgical Spitalul Colțea.

Serviciul Chirurgical Spitalul de Copii.

Serviciul Chirurgical Spitalul Filantropia.

Programa și condițiunile de admisibilitate sunt publicate în «Monitorul Oficial» No. 278 din 11 Martie 1900.

Registrul pentru înscrierea candidaților se află deschis în cancelaria Eforiei, în ori-ce zi și oră de lucru, și se va închide cu zece zile libere înainte de începerea concursului, adică la 21 Martie 1903, orele 6 seara.

Tot la 1 Aprilie 1903, orele 2 p. m., se va ține concurs și pentru 2 posturi de medici secundari, pe un stagiu de 4 ani, în specialitatea de medicină internă, ce sunt ocupate provisoriu până la concurs, la spitalele Pantelimon și din Ploesci.

Alexandrina Lăzărescu, una din harnicile învățătoare ale județului Muscel, a încetat din viață la 1 Septembrie a. c. în comuna Valea-Mare-Dâmbovița, unde fusese numită învățătoare în anul 1896, și căsătorită cu învățătorul de aci în anul 1898. Decedata s'a născut în București, în anul 1877; aci a absolvit externatul secundar de fete No. 1.

Studentii C. Demetrescu și G. Negretz, cu concursul d-lor învățători locali I. Negrețescu diriginte și N. Mihăescu, și al d-lui Primar D. Ionescu, au inaugurat teatrul sătesc în comuna Dobrița, în casele sătenului Mitrică D. Lungu. Fie-care din cei doi studenți inițiatori au ținut câte o cuvîntare, în care au arătat importanța teatrului sătesc. Apoi corul școlii a cântat: «La revedere», «Micul soldat», «Stăncuța» etc.; elevul Filimon Crisante a declamat: «Pocăința beivului» și «Socotela ungurască», după care s'a jucat piesa: «De Necaz». Toți asistenții au rămas foarte mulțumiți de modul în care s'au executat producțiunile.

Petrecerea s'a încheiat prin jocuri naționale. Beneficiul material și moral nu au lăsat nimic de dorit.

Urmînd a se edita o serie de compendii pentru instrucțiunea lucrătorilor agricoli angajați la ferme și pepiniere, Ministerul publică concurs pentru cele mai bune lucrări în ramurile agricole și anume :

Agricultura.

Crescerea, înmulțirea, îngrijirea vitelor și lăptăria.

Crescerea vermicilor de mătase și extragerea mătasei.

Crescerea albinelor și extragerea mierei.

Cultura viei.

Fabricațiunea și conservarea vinului.

Cultura arborilor roditori.

Cultura zarzavaturilor și a florilor

Aritmetica agricolă, — în condițiunile următoare :

1). Lucrările se vor întocmi, urmînd în liniamente generale [progra-

mele analitice publicate în «Monitorul Oficial» No. 162 din 23 Octombrie 1902.

2). Lucrările trebuie făcute în termeni cât se poate de populari, potrivit cu priceperea absolvenților cursului primar.

3). Primirea lucrărilor manuscrise pentru acest concurs se încheie la 1 Martie 1903.

4). Lucrările manuscrise vor trebui să fie prezentate Ministerului, Direcțiunea Agriculturii, în plic închis, cu un moto pentru fie-care în parte.

Pe plic se va indica pentru ce ramură e prezentat manuscrisul în concurs. În plic separat cu acelaș moto se va indica pe o cōlă de hârtie, numele, pronumele și adresa autorului.

5). Premiile ce acordă Ministerul pentru lucrările de mai sus sunt:

Pentru agricultură	300 — 200.
» crescerea, înmulțirea, îngrijirea vitelor și	
lăptăria	250 — 150.
Pentru crescerea vermilor de mătase și extrage-	
rea mătasei	200 — 100.
Pentru crescerea albinelor și extragerea mierei	200 — 100.
» cultura viei	250 — 150.
» Fabricațiunea și conservarea vinului	250 — 150.
» cultura arborilor roditori	200 — 100.
» » zarzaturilor și a florilor	250 — 100.
» aritmetica agricolă	250 — 100.

Ministerul mai acordă pe lângă un premiu și un număr de 200 broșuri. Lucrările premiate rămân proprietatea Ministerului.

* * *

La 4 Decembrie 1902, orele 10 a. m., se va ține licitație publică orală, fără drept de supra-oferte, în localul ministerului, Domeniilor, pentru închirierea locului viran din Capitală, situat în strada Schitu-Măgureanu No. 11.

Licitațiunea se va face cu oferte sigilate.

Ofertele vor fi depuse în ședință publică, în ziua de licitațiune, până la orele 11 a. m. De la această oră nu se va mai primi nici o ofertă.

Ofertele, pe rînd, se vor deschide și citi în ședință publică și rezultatul se va constată printr'un proces-verbal, încheiat chiar în ședință.

În cas când nu s'ar pute deschide toate ofertele în aceeași zi, acele cari vor fi rămas nedeschise se vor pune într'un plic, care se va sigilă cu sigiliul ministerului și cu al acelor din concurenții prezenți cari vor voi. Se vor pute lua și ori-ce alte măsuri pentru asigurarea neschimbărei ofertelor, sau spre a nu se depune altele noi. A doua zi și la orele 10 a. m. se va deschide plicul în ședință publică constatându-se starea lor materială și se va continua lucrarea.

Dacă nu se vor prezenta cel puțin două oferte, se va ține licitațiune prin strigări îndată după terminarea licitațiunilor cu oferte.

Textul art. 68 — 79 din legea comptabilităței generale a Statului va fi afișat în sala de licitațiune.

Inchirierea se face pe comptul actualului chiriaș, pe restul pe-riodului de la 23 Aprilie 1903 — 23 Aprilie 1906, socotit de la data aprobărei adjudecațiunei, cu condițiunile generale publicate în «Monitorul Oficial» No. 258, din 1896 și cu regulamentul de licitațiuni publicat în «Monitorul Oficial» No. 208 din 1894.

Amatorii sunt datorii a depune la licitațiune o garanție provisorie de lei 155.

Mișcarea rîmătorilor în târgul* de la T. Severin pe timpul de la 16 la 31 Octomvrie 1902, a fost:

Aflați 2.182, eșiți 374, rēmași slabi 766, rēmași grași 1.402, în total 1.808.

Starea sanitară bună.

Prețul pe chilogram, după scăderea vieței, bani 85.

Rasa rîmătorilor, mangalița.

TEATRU SĂTESC

PĂCATELE LUI GÂNJU (1).

(piesă în trei tablouri)

de N. RĂDULESCU-NIGER

SCENA VIII.

Flórea, Gânju, Joița apoi Dan și Ion.

Joița. (cu o lumînare) Eaca, surióră..

Flórea. S'o aprindem..

Dan (intrând) Da ce este?..

Joița. Eaca móre badea Gânju..

Dan (scotēndu'si căciula) Săracul!.. Stați c'o aprind eū... (o aprinde).

Flórea (plângēnd) Bietul tātuca... (îi pune lumînarea în mână). (Dan și Joița se închin).

Gânju. Dómnē, iartă-mē..

Ion (venind fuga) Vine părintele.. Numa să iea sfînta împărtășanie..

Gânju. Sfînta împărtășanie..

(Cortina se lasă).

TABLOUL III.

(Aceeși rānduială).

SCENA I-a.

Gânju (pe-o saltea, dinaintea casei, dórme, învelit c'un mintén).

Flórea, Joița apoi Ion.

Flórea. Eaca de-atuncî dórme, Joița..

Joița. Sfînta împărtășanie l'a liniștit.. (închināndu-se). Sunt marî minunile lui Dumneđeū..

(1) Veđi No. 50, 51, anul al V-lea și No. 2, 3 și 8 anul al VI-lea.

Flórea. Bietul tătucu!.. Plângea când îl împărtășia părintele...
 Îi curgeau lacrimile, una câte una, ca mărgelele...

Joița... Să căiă, Flóreo...

Flórea... Da și părintele cum 'l-a grăit apoi, dacă l'a vădut
 că 'și vine în fire...

Joița. Și eaca bunătatea lui Dumneđu l'a miluit cu vieță...

Flórea. Ore o mai trăi, Joițo? (Ion intră).

Joița. Da cum Dumneđu nu...

Ion. Să nu trăiască badea Gânju... tătucu?.

Flórea. AI venit? Ei, ce 'ți-a spus doctorul? (căt're Joița). Am
 uitat să 'ți spui că după părintele a fost și doctorul...

Ion... 'MI-a dat doctoriile astea, uite... (arată o sticlucă). Să
 iea din ele câte-o linguriță la ceas... ađi tótă ziua... Iar mâne,
 înainte de-a se porni în plasă, vine să-l mai vadă...

Flórea... Șia spus că 'l-o trece?

Ion... Fără dór și póte..

Flórea. Bine 'ți-a dat în gând s'alergi și la el, Ióne...

Ion. Așa-î rostul lucrurilor, Flóreo: pentru suflet, părintele;
 pentru bôlă, doctorul... (scotând din sîn o linguriță). Eaca și
 asta... Am cules-o de la noi de-acasă...

Flórea. (ia sticlucă și lingurița). Să 'ți dea Dumneđu bine,
 Ióne.. (le pune pe ciótă).

Ion. Să ne dea, Flóreo...

Gânju. (Să mișcă și geme, fără a se deșteptă).

Flórea. Se trezesce par'că...

Ion. Nu, geme numa!

Flórea. L'o fi durând, bietul tătucu..

Ion. A pus maica o găină la fiert, că așa a đis doctorul:
 să-î dăm zêmă și carne de găină...

Flórea. Dómne, Ióne...

Ion. Lasă că ne este nouă în grijă... de tătucu... Ha! Joițo,
 și când o fi gata, o aduc! tu...

Joița... O aduc, o aduc, Ióne...

Flórea... Sunteți bun! și cu milă...

Ion. E-he!.. o să veđi dumnéta, Flóreo, cum are să ne fie
 traiul de bun...

Flórea... (cată la el cu drag) De-ar mai trăi și tătucu... să-î
 fie bucurie...

Ion. A vreă Dumneđu și cu el... Ha!, Joițo... (cată cu drag
 la Flórea și ese cu Joița).

SCENA II.

Gânju, Flórea.

Flórea. (cătându-î pe urmă). Dragă-î sunt... dar și el mi-î
 drag!.. (făcându-și cruce). 'MI-a purtat Dumneđu de grijă...

Gânju... (după ce se mișcă) Flóreo!..

Flórea... Acolea's, tătucă... (s'apropie de el).

Gânju. . (se ridică într'o mână, se frică la ochi și cată împrejur). Adecă tot mai trăesc eū, Flóreo?

Flórea. . (plecându-se și sărutându'l). Trăesc, tătucă, din mila Domnului. .

Gânju. (închinându-se) Uite. . par'că mi s'a luminat mai mult înaintea ochilor. . de la sfinta împărtașanie. . (tușesc). Mă mai ține de coala din gâtlej, până ici la lingurică, dar nu așa tare. .

Flórea. Las'c'o să'ți trecă, tătucă. . (se duce repede și iea sticluta și lingurița), Uite ce-a dat doctorul. . Aici e lécul. .

Gânju. Ore? . .

Flórea. Și părintele a ȓis să le ieI. .

Gânju. A ȓis și părintele? Atunci dă-mI, dă-mI de grabă. . (în timp ce Flórea pregătesce și tórnă) Dómnne Flóreo. . cum grăesc părintele! . . Așa 'mI de bine în suflet, din vorbele Sfinției-sale, că sunt alt om. . . cu alt cuget. . .

Flórea. Indurarea lui Dumneȓeū, tătucă. . (iI apropie încet, lingurița) Eaca. .

Gânju. (înghițind). Dă'mI, Dómnne, sănătate. .

Flórea. Că-I mai bună de cât tóte! .

Gânju. (ștergându-se la gură). Amare's!. (Se oȓăresce).

Flórea. Amare. . . da de léc. . .

Gânju. (după o clipă). Ce fel de om am fost eū, Flóreo, de nu'mI eră de cele sfinte? (după gândit). Par'că nu eram în mințile tóte. . par'că n'aș fi fost botezat. . (s'aude tóca de lemn). AuȓI, Flóreo? (se'nchină). Iartă-mă, Dómnne, c'am fost păcătós. . . Adă Flóreo, icóna Maicei Domnului. . .

Flórea. O aduc, tătucă. . (dă fuga în casă).

Gânju. (ostând adînc). Ce îndemână-mi-I că pot și eū să mă închin ca toȓi creștinii! .

Flórea. (se întórcce cu icóna și 'I-o ține ca s'o sărute). Eaca, tătucă. . .

(Incepe a trage clopotul).

Gânju. (se închină). Maică Prea-Curată, îndură-te de mine, păcătósul. . (sărută icóna; Flórea se închină). Rógă-te Mântuitorului nostru Christos să mă ierte, să'mI dea sănătate. . .

Flórea. Dă. Dómnne! (sărută și ea icóna).

Gânju. Da ce sərbătóre-I mâni?

Flórea. Nu-I sərbătóre, tătucă. . . Trage clopotul unde-I la tócă. . .

(Clopotul încetéză, Flórea duce icóna).

Gânju. «Să uite omul tóte năravurile care 'l asemănă dobitócelor», a ȓis părintele. . Am să las, am să le uit. . Am să mă lepéd de camătă. . (după o clipă, cu frică). Dar banii din pod? (cércă să se ridice).

Flórea. . (întorcându-se) Ce? te scoli, tătucă? la mai stai culcat, să nu te apuce iar tusea. . Stai până ȓi-oiu da nisce zémă de gâină. . .

Gânju. (speriat). Zémă de gaină? Ce? ai umblat la pod, dușmanco?

Flórea. Iar, tătucă? N'am umblat, vie'ți inima la loc...

Gânju. (bănuitor). N'ai umblat? Atunci... de unde găină?

Flórea. De la Ion... Ai uitat, tătucă, ai uitat că păr'că's și logodită cu el?

Gânju. (după o clipă). N'am uitat... (cată lung la ea) Și, ăi... n'ai umblat la pod?

Flórea. De asta'mi-eră mie când te vedeam pe mórte?

Gânju. Să nu spuî niměnuia, Flóreo, ai auđit? Să nu spuî...

Flórea. Nu spuî, tătucă...

Gânju. (cu ciudă) Cum de 'ți-am spus eü!..

Flórea. Nu te mai chinuiască așa gând, tătucă... Ascultă, rogu-te, de sfaturile Părintelui, că's mântuitoře... Fă-te creștin de-al binelea... Ai strâns comóra... las'o strânsă... că nimenea nu 'ți-a cere vr'odată ce-vă... Dar nu mai da cu camătă, tătucă... nu mai da... Socotesci că eü nu sciam ce faci? E-hei, tătucă... pricepeam, dar plângeam și tăceam. Bine este să strângă omul din ce muncesce, dar să nu'l chinuiască dragostea de ban, păcatul sgărceției...

Gânju. (uimit) Sciaî? pricepeai, Flóreo? Cnosceaî și locul banilor?

Flórea. Ba locul nu'l sciam, nici îmi închipuiam cât strânseși... Mě dureă numai că te stăpăniă păcatul cametei...

Gânju. (după gândit) Așa-i... mare păcat!..

Flórea. Tătucă, te-ai legat cu Părintele să te lepeđi de tóte păcatele... Lěpădă-te... Adă-ți apoi aminte că Părintele chiar 'ți-a și pomenit pe de-departate, mai ales de păcatul ăsta...

Gânju. Așa-i... 'mi-a pomenit... și de el m'a deslegat părintele când 'mi-a cetit... Așa-i...

Flórea. Apoi veđi?

Gânju. (frămîntat) Să mă las eü de... asta?

Flórea. Cum vrei să te ierte Dumneđeü?

Gânju. Așa-i... cum o să mă ierte!

Flórea. Ba încă, dacă vrei să ție Dumneđeü în sémă... iartă și dumneđa din camătă tuturor căroră le-ai dat parale...

Gânju. (clătînând din cap). Nu! nu le iert... Sunt parale muncite... Sunt paralele mele... (cu sete) ale mele!..

Flórea. Dómne, tătucă... la ce te-ai mai împărțășit!..

Gânju. (încremenit) Așa-i... la ce m'am mai împărțășit!..

Ion (la gard). Flóreo... s'a tređit tătucă Gânju?

Flórea. S'a tređit, Ióne... (lui Gânju) auđi tătucă?

Ion. Eaca vine Joița acușica... (se duce).

Gânju. (pe gânduri). Așa-i... la ce am mai luat sfinta împărțășanie!..

(Va urma).

— Cine bea mult, își bea punga, mintea și sănătatea.

De pe Domeniile Corónei.

În ziua de 29 Octomvrie curent, între orele 4 — 5¹/₂, d-l Ion Kalinderu, administratorul Domeniilor Corónei a vizitat școala, primăria și biserica din comuna Ciumații de pe Domeniul Gherghița. D-sa a fost salutat de elevi cu imnul Regal, și după ce a propus mai multe chestiuni elevilor, le-a distribuit o mulțime de cărți folosite ca: Cultura cânepei, Păstrarea sănătății, Ingrășarea pământului, Sfaturi bune și Cărți de rugăciune. Elevii au mulțumit prin imnul «Plugar Ostaș.»

D-l Administrator a avut multă dragoste să asculte din corul bisericesc, dar timpul fiind prea târziu, s'a intonat numai Heravicul și Sf. Dumneșeule.

D-sa trece în visita Atelierului de lucru, unde a rămas pe deplin satisfăcut, dând ordin a se fotografia, așa cum este astăzi în forma unei expozițiuni, pentru care dă și o gratificație bănească de 40 lei d-lui D. Popescu, dirigintele școlii. De asemenea ordonă să se construescă o magasie cu pătul sistematic, un pavilion în grădina școlii și a se interesa de telefonul pentru primărie.

Tot în acea zi a vizitat și școala din comuna Balta-Dómnei, dupe Domeniul Gherghița, a rămas foarte satisfăcut de curățenie și răspunsurile date de elevii școlii; dând tuturilor elevilor din clasele II, III, IV și a V-a cărți de cetit folosite; iar pentru soția Preotului D. Popescu, învățător, o bucată rochie de iarnă. Pentru școlă a decis să se mai facă încă un rind de geamuri la clasă și uluca din față. Pentru biserică să se i-a o sobă de fier.

Scrișori către Redacție.

Sub-semnata, Smaranda G. Cosmovici, institutore la școala primară No. 1 de băeți din Tg.-Nemțu, oferind odată cu înființarea «școlii de adulți și ședători» din această urbe, abonamentul la «Albina», revistă enciclopedică populară, ca un început de bibliotecă pentru «Școala de adulți și ședători», am onore a vă ruga să bine-voiți a trimite regulat, pe adresa «Bibliotecii școlii de adulți din Tg.-Nemțu», această revistă, începând cu No. 1 anul al VI-lea, pentru care vă trimet abonamentul, și continuând de a trimete cât timp va apărea și cât eu voi trăi, obligându-mă de a răspunde și eu regulat abonamentul, în fie-care an.

Bine-voiți, vă rog, a primi asigurarea deosebitei mele stime și considerațiuni.

Smaranda G. Cosmovici.

Toți Domnii, cari au primit liste de subscripție de-ale societății culturale „Steaua”, sunt călduros rugași a le înapoiă cu ori-ce rezultat.

Comitetul Soc. „Steaua”.

A P E L

Sub-semnatul, N. T. Mocanu, prețuind folósele ce le póte trage școlarul și sátenul din lecturá, cu aprobarea d-lui Ministru al Cultelor și al învățămîntului obștesc, am înființat o bibliotecá și un «cerc de lecturá» pe lângá școla ruralá din cát. Pogânesci, com. Stánilesci, judetul Fálciú.

De-a pururea credincios în umanitárele d-v. sentimente, în numele sátenilor și a elevilor din acéști localitate, viu a vė rugá, sá bine-voiți, Onorat... Domn... a contribuí la înzestrarea acești bibliotecí cu, cărți, reviste, bani, ș. a.

Nádájduind în bine-voitorul d-v. concurs, vė mulțumesc din tot sufletul, asigurându-vė tot odatá, cá voiú face, tot ce omenesce ímí va fi cu puțință, pentru înmulțirea «talantului încredințat.»

Rog pe d-nii autori, editori, librari și ori-ce persóná bine-voitoare a vení în ajutorul bibliotecí, trimițénd din operile lor.

Bibliografie.

Amicul și membrul nostru în comitet, d-l P. Dulfu, a dat la luminá o lucrare de o adevératá valóre literará, pe care de sigur cercurile competente o vor aprecia: D-sa a tradus în versuri, frumoșa piesá *Ifigenia*, a unuia dintre frunțașii poesiei dramatice elene «Euripide».

Cartea cuprinde 186 pagini format octav, pe hártie veliná și costá 3 lei volumul.

Pentru abonații revistei „Albina“ se vinde numai cu 2 lei, expeditá franco la domiciliú.

Cum lucrarea s'a tipárit într'un număr fórte restrins de exemplare, abonații cari ar dorí să și-o procure, sunt rugați a se grábí, trimițénd costul prin mandat poștal Administrației revistei nóstre, cu indicarea exactá și deslușitá a adresei.

MULȚUMIRI

D-l Sp. Th. Ștefánescu, dirigintele școlei și bibliotecí populare. Tomșani, aduce mulțumiri d-lui doctor D. D. Popp, proprietarul moșiei Tomșani, pentru-cá a făcut urmátóarele ofrande:

De Sf. Pasce a îmbrácat 7 elevi și 6 eleve.

A donat cărți, la începutul curentului an școlar, în valóre de 80 de lei.

A donat școlei o jumétate hectar pámint pentru grádiná.

*

Invětătorii din comuna Lipia-Buzėú, aduce vii mulțumiri d-lui V. D. Ștefánescu, Rádáuți-Dorohoiu, pentru cá a abonat biblioteca școlei, la publicațiunile societáții culturale «Steaua».

Fapta vorbesce de sine.

POȘTA ADMINISTRAȚIEI

D-nei Cosmovici Tgu., Neamț. — V'am achitat pe d-v. cu chitanța No. 7.326, iar Bibl. școlei de adulți cu chitanța No. 7.327. Vė mulțumim.

— S. Popescu, Invětător, Uda-Pacurei. — Idem cu chitanța No. 7.311. Mulțumiri.

STEAUA

Societatea *Steaua* are de scop a lucra pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijlocele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotisația este de cel puțin doi lei pe an, iar pentru învățători, proești rurali și săteni, de cel puțin un leu pe an. Fie-care membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotisația pe un an, se pot adresa d-lui *Petru Gârbovicenu*, strada Sf. Ecaterina, București.

Comitetul. *Președinte, Ioan Kalinderu, membru al Academiei Române. — Vice-președinte, Sava Șomănescu, mare proprietar, fost senator. — Administrator și casier delegat, Petru Gârboviceanu, Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, director al Șc. Normale a Societății pentru învățatura poporului român; — Secretar, Const. Bann, profesor secundar și inspector școlar — Membri, Spiru C. Haret, Ministru, profesor Universitar; I. Dimitrescu Procop., senator și Primar al Capitalei; M. Vlădescu, deputat, profesor universitar; Cristu S. Negoescu, profesor secundar; Dim. Cecropid, institutor, președinte al Societății corpului didactic primar. — Censori, Const. Alimăneșteanu, inginer de mine; Preotul econom Const. Ionescu, profesor secundar; Const. Alexandrescu, revisor școlar*

Membril înscriși și cotisațiunii plătite (Urmare).

Niță Buică (Ocolna), 1 leu; Dincă Cincă Pătășenu (Ocolna), 1 leu; Dobre M. Dinu (Ocolna), 1 leu; Tudor I. Pr. Gheorghe (Ocolna), 1 leu; Marin M. Gherlan (Ocolna), 1 leu; Ión Marin Ștefan Diaconu (Ocolna), 1 leu; Stan Ión M. Stănică (Ocolna), 1 leu; Peia Jiviei (Ocolna), 1 leu; Ión Fl. N. Stăncuna (Ocolna), 1 leu; Ion Stan N. Bonciu (Ocolna), 1 leu; Tudor Ión Ciocă (Ocolna), 1 leu; Gg. Marinescu (Ocolna), 2 lei; Mateiu Dobrotescu (Ocolna), 2 lei; Iancu Cutava (Ocolna), 2 lei; Mihaiu Stan Dinu (Ocolna), 1 leu; Ștefan Fl. Barbu (Ocolna), 1 leu; Ștefan Ghițulesa (Ocolna), 1 leu; Petru Pascu Dincă (Ocolna), 1 leu; Achim M. Simulescu (Ocolna), 1 leu; Ión M. Negrilă (Ocolna), 1 leu; Anton N. Iovan (Ocolna), 1 leu; Gheorghe Popovici, doctor în drept (București), 5 lei; Scărlătescu G. (Târgoviște), 2 lei; Stănoi N. (Târgoviște), 2 lei; Gr. Z. (nedecifrat) (Târgoviște), 2 lei; Gr. Nițescu (Târgoviște), 2 lei; R. I. Diaconescu (Târgoviște), 2 lei; N. G. Teodorescu (Lamlete), 2 lei; Cristache Constantinescu (Târgoviște), 2 lei; Aur. Macovei (Pucioasa), 2 lei; Nicolae St. Popescu (Hulubesci), 2 lei; D-trie Negulescu (Târgoviște), 2 lei; Popescu S. I. (Hulubesci), 2 lei; Nicolescu Nae (Petroșița), 2 lei; N. Rădulescu (Petröia), 2 lei; Const. Petrosianu (Valea-Lungă), 2 lei; Gavrielescu G. (Târgoviște), 2 lei; N. Mazăre, profesor (Iași), 5 lei; Ión Negoescu (Bogați-Dâmbovița), 1 leu; Cristescu C. (București, C. Călărași 78), 2 lei; Speranția D. Th. (București, str. Dorului, 4), 2 lei; Allesseanu T. (București, str. T. Vladimirescu), 2 lei; Bercenu O. (Liceul Mateiu Basarab), 2 lei; Nitzescu N. (București), 2 lei; Dobre R. Popeseu (București), 2 lei; Demetrescu C. (București), 2 lei; Ión Moruzi (București), 2 lei.

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului al II-lea (1902) al Societății e de 1.305, iar numărul banilor încasați de la aceștia și de la vechii membri, e de 6.070, lei și 20 bani.

(Va urma în No. viitor).

Eforia Spitalelor Civile din București.

PUBLICAȚIUNI

În ziua de 11 Decembrie 1902, orele 10 a. m., se va ține licitație publică orală la Eforia Spitalelor Civile din București, pentru închirierea pe timp de 3 ani, a următoarelor imobile :

Din București clădirea de pe bulevardul Elisabeta.

1). Prăvălia No. 4, jumătate, cu începere de la 26 Octombrie 1902, garanție provizorie lei 450.

2). Prăvălia No. 5, cu începere de la 26 Octombrie 1902, garanție provizorie lei 700.

Condițiunile speciale, precum și orî-ce alte informațiuni se pot lua la serviciul Bunurilor Eforiei, în zilele și orele de lucru.

* * *

Tot în acea zi, ora 10 a. m., se va ține licitație publică cu oferte sigilate pentru darea în întreprindere a construirii unei locuințe mecanicului și a unei odăi pentru ferărie, construirea unui șopron de trăsuri, unui șopron de mașini agricole, unui grajd pentru șese cai și pentru împrejmuirea ce urmăzează a se face la moșia Bontu din județul Buzău.

Condițiunile speciale, devizul și planurile, se pot vedea la serviciul Bunurilor în orî-ce zi și ore de lucru.

Valoarea acestor lucrări este de lei 15.410. Garanția provizorie 5%, din suma de visul și cea definitivă de 10%, din prețul ce va rezulta la licitație.

Cel mai mare și vast magazin și singurul care *vinde eftin*.

Ținoc sosesc Incălțăminte Negre și Colori, pentru Bărbați, Dame și Copii din propria noastră Fabrică, lucrate de noi.

Prețuri corente la Ghete de Bărbați:

de Vax cu Elastic sau Șireturi	Lei 10.95, 11.95, 12.95, 13.95.
» » » Nasturi	» 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» Lack cu Elastic sau Șireturi	» 12.95, 13.95, 14.95.
» » » Nasturi	» 13.95, 14.95, 15.95.
» Chevreau cu Elastic	» 12.95, 13.95, 14.95.
» » » Nasturi	» 13.95, 14.95, 15.95.

Prețuri corente la Ghete de Dame:

de Chevreau negre cu Șireturi	Lei 10.95, 12.95, 13.95.
» » » » Botoni	» 11.95, 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» » » Colori	» 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» Gems cu Nasturi și Șireturi	» 7.95, 8.95, 9.95.
Pantofi de Chuvreau albi decolțați	» 5.95, 6.95.
Idem cu Șireturi și Nasturi	» 6.95, 7.95, 8.95.
Idem de Lack diferite forme	» 5.95, 6.95, 7.95, 8.95, 9.95.
Rayon de Lingerie pentru Dame și Bărbați cu prețuri fabulos de eftine.	
In tot deauna se găsesc mari cantități de mănuși Glacé, Albe, Colori, și Negre pentru Dame	Lei 2.50.
» Bărbați	» 2.95.

Rupându-se la încercare, se dă altă pereche.

Magasin la toate Sesunile, Calea Victoriei No. 27, alături de Poliția Capitalei, București.

5%
Cupon de reducere pentru cititorii Albiniei.

Cititorii revistei vor avea un scădemint de 5% din prețurile însemnate, prezentând cuponul.